

[Glistrup]

fordi vi andre gør pionerindsatsen her gang efter gang.

Men når man så siger, at det kan man virkelig ikke holde til at skulle spille tid på – for det var faktisk det, både justitsministeren og de andre partiers ordførere sagde – ved vi alle sammen, at hvis dette forslag blev forelagt befolkningen, så befolkningen uden socialministerens propagandaindoktrineringsforslag el.lign., men på fuldstændig redelig vis kunne tage stilling til det, ville mindst 30 pct. af befolkningen sige ja til det. Der er ingen, der kan afdisputere mig, at det er særdeles sandsynligt, at der ville være 60 eller 70 pct. af befolkningen, der ville sige ja til dette.

Den måde, man opfører sig på her og nu, er ikke bare en hån over for Fremskridtspartiet – vi er blevet garvede og har garvet hud efter den måde, vi er blevet vaccineret på gennem 16 år i dette Ting – men en hån mod selve fundamentet for, at der kan fungere i dette Ting, nemlig at vi har det danske folk bag os. Enhver ved, at om man nok så meget mener det, man sagde under sine indlæg her, er der i det danske folk meget, meget stærke og stadig stigende strømme – og gudskelov for det, for det danske folks sundhed viser sig i disse strømme – for, at der skal gennemføres foranstaltninger af den art, som dette lovforslag drejer sig om.

Efter at man selvfølgelig med rette har kunnet tale om disse fuldstændig hysteriske, romantiske drømme fra 1960'ernes galskab, som man nu har gjort det i timevis her i dag – om hr. Frank Jensens adgangsforslag, om fru Lone Møllers og fru Pernille Forchhammers forslag om ungdomskontrakter, og hvad der nu ellers har været, som ligger fuldstændig hinsides 1990'ernes realiteter – skal vi andre, der er uenige i det, selvfølgelig også diskutere sagligt og argumentere, som vi har gjort det hele denne eftermiddag igennem. Men når der så kommer noget, der i den grad vitalt går på den danske befolknings fremtidsmuligheder for overhovedet at overleve i dette land, der truer med at få muhamedansk flertal, inden i hvert fald jeg håber at komme på kirkegården, er det faktisk aldeles uanstændigt, at man opfører sig i strid med det, der faktisk er fundamentet i et parlaments, i et folkestyres, et demokratis, virke. Ikke engang hr. Gorbatsjov, der sidder og kommanderer på fjernsynsskærmen i baggrunden over talerne, har været nær så udemokratisk

som den faktisk meget sørgelige opførsel, vi har været vidne til fra de forenede og sammenspiste partier, som har talt her.

Vi ved, at lige så snart vi beder om at få nogle konkrete tal, nægter man i administrationen at svare, hvad enten det er antallet af fremmede lande, eller det er, hvor mange penge det drejer sig om, eller det er om familiesammenføringer, som jeg forleden dag havde spørgsmål om til skriftlig besvarelse i Justitsministeriet. Svarene er altid, at det ved man ikke. Det vil man ikke sige, for det tør man ikke sige. Man ved, at hvis sandheden kommer frem, vil den undergrave den indoktrinering af befolkningen, som Finn Slumstrup driver for alle de mange millioner skatteyderpenge, der gives, for at han skal undergrave befolkningens reelle viden om, hvad dette drejer sig om. Så vil man komme til at save den gren over, man selv sidder på.

Men den danske ungdom reagerer over for denne politik ved, at vi så sent som her forleden fik at vide, at 1989 viser en udvandring af danske hjerner, dansk fremtid, dygtige danske mennesker, på 36 pct. mere end det forfærdelig store tal i 1988. Sådan vil det fortsætte, jo mere man lukker øjnene fra justitsministerens og fra de politiske partiers side for det, der er realiteterne, og bare reducerer Danmark til den muhamedanske fattiggård, som man i øjeblikket arbejder ud fra. Det er faktisk det, der er realiteten, det er det, der sker. Så længe man ikke tør tage en åben debat om det, får udviklingen lov til at løbe i retning af, at det, der engang med dronningeordene var »vores lille paradis«, i alerhøjeste grad bliver reduceret til et Libanon.

Jeg er så gammel, at jeg husker, da vi sang morgensang i skolen: »I østen stiger solen op . . . den kommer fra den favre kyst, hvor paradiset lå«. Det var Libanon, men så åbnede Libanon i de samme år for muhamedanerne, og så fik Libanon et 1975, og denne debat tyder i retning af, at Danmark får en tilsvarende udvikling. Det er skammeligt, det, vi har oplevet!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Rets-